

- z dnia 3 lipca 1947 r. o popieraniu budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 270 i Nr 73, poz. 467);
- 2) lokale w budynkach kolejowych położonych w pasie wywłaszczenia oraz w budynkach położonych w obrębie portów i lotnisk;
 - 3) lokale w budynkach, położonych w obrębie państwowych zakładów i przedsiębiorstw wytwórczych, przetwórczych, handlowych i usługowych, do których dostęp prowadzi przez teren zakładu czy przedsiębiorstwa;
 - 4) lokale reprezentacyjne;
 - 5) lokale dzienne wynajmowane w hotelach, gospodach i pensjonatach;
 - 6) lokale zajmowane przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i osoby, korzystające z prawa zakrajowości oraz urzędy konsularne na warunkach, które ustali Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;
 - 7) świątynie i domy modlitw wszystkich uznanych w Państwie wyznań religijnych.

2. Przepis ust. 1 pkt. 1) nie dotyczy lokali odbudowanych lub wybudowanych z funduszy państwowych, instytucji prawa publicznego lub przedsiębiorstw państwowych.

3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyłączyć spod publicznej gospodarki lokalami w całości lub w części inne kategorie budynków lub lokali oraz unormować dla nich warunki i tryb przydziału i opróżniania lokali, jak również ustalić normy zaludnienia.

Art. 4. 1. Przepisom niniejszego dekretu nie podlegają również budynki, znajdujące się w użytkowaniu lub pod zarządem władz wojskowych lub władz bezpieczeństwa publicznego, jak również lokale, zajmowane przez władze wojskowe lub bezpieczeństwa publicznego albo przez żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy w służbie bezpieczeństwa. Lokale takie zostają oddane pod zarząd Ministra Obrony Narodowej względnie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego.

2. Do budynków i lokali, znajdujących się pod zarządem lub w użytkowaniu władz wojskowych, stosuje się przepisy ustawy o zakwaterowaniu wojska, dotyczące kwater stałych. Przepisy te stosuje się też odpowiednio do budynków i lokali, pozostających pod zarządem lub w użytkowaniu władz bezpieczeństwa publicznego.

3. Ministrowie: Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego zwolnią spod swego zarządu lokale wymienione w ust. 1, jeżeli staną się one zbędne dla potrzeb wojska względnie dla służby bezpieczeństwa publicznego. Do lokali zwolnionych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy.

4. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do lokali wyłączonych w myśl obowiązujących przepisów spod publicznej gospodarki lokalami.

Rozdział II.

Publiczna gospodarka lokalami mieszkalnymi i użytkowymi.

Art. 5. 1. W miastach i osiedlach, objętych publiczną gospodarką lokalami, lokale mieszkalne lub ich części oraz lokale użytkowe można zajmować, poza wyjątkami, wynikającymi z przepisów dekretu niniejszego, tylko na podstawie przydziału, wydanego przez właściwą władzę kwaterunkową.

2. Części lokali użytkowych mogą być zajmowane w drodze podnajmu przez osoby, posiadające prawo uzyskania przydziału. Podnajem wymaga potwierdzenia władzy kwaterunkowej.

3. Osoby, zajmujące na podstawie tytułu prawnego lokale lub ich części w dniu wprowadzenia w danej miejscowości publicznej gospodarki lokalami, mogą zajmować je nadal bez przydziału, wydanego przez władze kwaterunkowe, jeśli w myśl przepisów dekretu niniejszego służy im prawo uzyskania takiego przydziału.

Art. 6. 1. Prawo uzyskania przydziału pomieszczenia mieszkalnego mają:

- a) osoby, których zawód, wykonywana praca lub zajmowane stanowisko wymaga zamieszkania w mieście (osiedlu), a w szczególności:
 - a) posłowie na Sejm,
 - b) osoby zatrudnione we władzach, urzędach i instytucjach wymienionych w art. 27 ust. 1 pkt. 1),
 - c) osoby, których główną podstawą utrzymania jest stosunek pracy,
 - d) członkowie rad narodowych lub ich organów wykonawczych,

- e) osoby pobierające usługi bezpieczeństwa za zgodą właściwej władzy przełożonej,
- f) duchowni wyznań uznanych przez Państwo,
- g) osoby, których główną podstawą utrzymania jest zawódowa twórczość albo działalność naukowa, oświatowa, artystyczna, literacka lub publicystyczna,
- h) osoby wykonujące wolny zawód,
- i) osoby prowadzące zakłady przemysłowe, handlowe i rzemieślnicze oraz uczniowie przemysłowi i terminatorzy,
- j) osoby prowadzące gospodarstwo rolne lub warzywno-ogrodnicze,

2) osoby pobierające naukę w szkołach wyższych, średnich i zawodowych;

3) inwalidzi wojenni i wojskowi oraz inne osoby, pobierające zaopatrzenie lub rentę z zakładów ubezpieczeń społecznych lub innych funduszy publicznych.

2. Prawo uzyskania przydziału przysługuje osobom, wymienionym w ust. 1 pkt. 1) i 2) również i wówczas, gdy są zatrudnione lub pobierają naukę poza obrębem miasta (osiedla) i dojeżdżają stale do pracy lub do zakładu naukowego.

3. Miejska (gminna) rada narodowa może przyznać prawo uzyskania przydziału mieszkania osobom, nie należącym do kategorii wymienionych w ustępach poprzedzających.

Art. 7. 1. Miejskie (gminne) rady narodowe ustalają na zasadach, określonych przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, normy zaludnienia mieszkań.

2. Miejskie (gminne) rady narodowe mogą również wydać na zasadach, określonych przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, przepisy normujące powierzchnię lokali dla biur, zakładów i innych lokali użytkowych, nie będących w użytkowaniu władz, urzędów i instytucji wymienionych w art. 27 ust. 1 pkt. 1).

3. Przy ustalaniu powierzchni zajmowanego lub przydzielonego pomieszczenia mieszkalnego władza kwaterunkowa uwzględni następujące osoby:

- a) współmałżonka,
- b) krewnych wstępnych osoby uprawnionej i jej współmałżonka oraz zstępnych do lat osiemnastu — o ile pobierają naukę w szkołach, a nie ukończyli lat dwudziestu czterech,
- c) innych krewnych osoby uprawnionej i jej współmałżonka, o ile pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym i są na jej utrzymaniu ze względu na niezdolność do pracy lub przekroczony sześćdziesiąty rok życia,
- d) w uzasadnionych przypadkach osoby zatrudnione w gospodarstwie domowym.

Art. 8. 1. Przepisy, ustalające normę zaludnienia mieszkań, uzyskują moc obowiązującą po upływie trzydziestu dni od daty podania ich do publicznej wiadomości. W tym terminie do części lokalu zaludnionej poniżej normy najemca ma prawo wprowadzić jako współnajemców osoby według własnego wyboru, spośród mających prawo do uzyskania przydziału pomieszczenia mieszkalnego.

2. Normy zaludnienia nie stosuje się do mieszkań służbowych, do pomieszczeń mieszkalnych jednoizbowych oraz do zajmowanych przynajmniej przez dwie osoby samodzielnych mieszkań dwuizbowych.

3. W razie stwierdzenia przebudowania mieszkania, władza kwaterunkowa obowiązana jest, w miarę możliwości, dać do dyspozycji zainteresowanego inne większe mieszkanie lub przekwaterować współnajemców.

4. Gdy najemca pomieszczenia wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu albo gdy przez nieprzystoite zachowanie się wywołuje zgorszenie u innych mieszkańców lub sąsiadów, współnajemcom służy prawo wystąpienia do sądu o rozwiązanie umowy najmu z takim najemcą.

5. Część lokalu użytkowego, przekraczająca normy powierzchni ustalone według art. 7 ust. 1, może być przez władzę kwaterunkową wyjęta z użytkowania danej osoby lub instytucji z uwzględnieniem jednakże niezbędnych warunków dla prawidłowego przebiegu pracy w lokalu użytkowym.

Art. 9. 1. W budynkach, pozostających pod zarządem i w użytkowaniu władz, urzędów i instytucji wymienionych w art. 27 ust. 1 pkt. 1) i przeznaczonych w całości na ich własne potrzeby lub na mieszkania dla ich pracowników,